

се облекатъ въ нѣкоя по-конкретна форма и той дѣйствително успѣлъ въ това, като създавъ чудни музикални творения, които и до сега съставляватъ прѣдметъ за благоговѣйно очудване. Наистина съврѣменнитѣ критици намиратъ много грѣшки противъ хармонията въ послѣднитѣ му произведения, но въ случая мѣчно е да се обясни кой е правъ, кой—кривъ, защото тие мними грѣшки сж правени съзнателно и сж изхождали отъ субективния

Бетховенъ, пороботенъ отъ бронзъ отъ Массе-синъ.

възгледъ на гениалния композиторъ върху срѣдствата и начинитѣ за прѣдаването на абстрактнитѣ идеи — въ музикална форма. Когато е веднѣжъ му указали на единъ запрѣтенъ отъ теорията интервалъ, той справедливо забѣлѣзаль: „кой теоретикъ смѣе да ми запрѣщава, когато азъ позволявамъ?“ — и билъ